

domsuddannelse, som er en uddannelse, der i langt højere grad end andre ungdomsuddannelser netop giver mulighed for, at unge selv tager stilling til, hvilke elementer der skal ligge i deres uddannelse. Det er en uddannelse, hvor man kombinerer forskellige ting, kreative, boglige og praktiske ting, ud fra den enkeltes ønsker og muligheder.

I forbindelse med regeringens 100-dages-jubilæum udgav man et lille skrift, hvor man fremhævede, at det havde man så gennemført i de 100 dage. Denne lov er ikke med i 100-dageskataloget. Den var heller ikke med, da man kom med programmet for de første 100 dage, og så er den selvfølgelig heller ikke med nu.

Derfor vil jeg godt spørge Venstres ordfører: Hvorfor tog man ikke de her to lovforslag, L 78 og L 79, med, da man sagde, hvad man ville lave de første 100 dage? Så kunne man også have haft dem på pralelisten, når man skulle sige, hvad man havde gennemført. Det ville da være meget logisk, for man har jo fremsat forslagene.

Derfor synes jeg, det er relevant at få at vide: Hvorfor var de ikke med i 100-dages-programmet, når en række andre ting, småt og stort, som regeringen er kommet med, var med? Det håber jeg Venstres ordfører vil svare på.

Som sagt, vi afviser forslaget.

Marianne Jelved (RV):

Denne dag, den 19. marts 2002, er en usigelig trist dag. Jeg havde ikke forestillet mig, at Det Radikale Venstre og partiet Venstre i den grad skulle være uenige om folkeoplysning. Jeg havde ikke troet, at der kunne være uenighed mellem de to partier om, at demokratiet forudsætter oplyste borgere.

Det nærmer sig en grundlæggende rettighed i det danske folkestyres ånd, at borgerne kan samles frit – og at man fra Folketingets side støtter denne aktivitet – for at blive klogere på den verden, som forandrer sig hurtigere og hurtigere, og som giver anledning til mange eksistencielle spørgsmål for mange borgere.

Det er ualmindelig trist, og det triste består i og understreges endog af, at begrundelsen for disse besparelser er at finansiere et skattestop, et skattestop, der er uden perspektiv for fremtiden.

Kl. 11.15

Den fri ungdomsuddannelse nedlægges. Der er ikke nye eller andre alternativer til den mulighed for unge, der ellers er faldet ud af uddannelsessystemet, som vi kender det.

Daghøjskolerne centraliseres til de store byer i bedste fald, og de mister deres uddannelsesprofil.

Folkeoplysningen behandles med en usædvanlig brutalitet med besparelseskra- v i størrelsesordenen 50 pct. Det indskrænker borgernes frie valg, og det har en meget tydelig social slag-side. De mennesker, der har mindst økonomi til rådighed, er dem, der rammes hårdest.

De handicapgrupper, som har haft aftensko- lerne som en del af deres faste holdpunkt og struktur i hverdagen og faktisk deres eneste mulighed for at mødes med andre og prøve at forstå verden og sig selv og deres vilkår bedre, rammes. Uanset de ændringsforslag, regeringen har stillet, så taler vi om meget barske forhold for de grupper, vi normalt er enige om skal gives en særlig håndsækning for at kompensere for de handicap, som de har af forskellig karakter.

Folkeuniversiteterne vil lukke hen over land og rige. Den institution og det forum, som har som sit fornemste formål at formidle forskning og nye forskningsresultater på en bred og folkelig måde, fjernes stort set hen over land og rige. Der er givet masser af beskrivelser af konsekvenserne fra forskellige folkeuniversiteter landet over. Det har ikke regeringens interesse.

Det her hænger ikke sammen; det er brutalt, det er perspektivløst, og det kræver en særlig opposition at bemægtige sig den dagsorden og sikre, at der sker en genopretning, som er markant på det her område, når lejlighed byder sig.

Det værste er i virkeligheden, at dette forslag og konsekvenserne af det er der ikke én vælger, der har forudset før valget. Jeg har ikke hørt nogen Venstreledere eller Venstrekandidater eller Konservative kandidater eller kandidater fra Dansk Folkeparti annoncere disse initiativer, denne brutalitet under valgkampen. Men det kan jeg sådan set godt forstå ingen har ønsket. Så tror jeg også, at valget havde fået en anden drejning.

Det er trist, det er sørgeligt, og det er næsten ubeskriveligt, at vi skal gennemføre den slags i det danske Folketing.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Viden er magt, og den her regering ønsker ikke, at andre end den selv har magten. Derfor skærer den ned på vidensniveauet i det her samfund.

Der er masser af flotte ord fra Venstre- regeringen om videnssamfundet og om, at vi skal udvikle videnssamfundet, men det eneste, Venstre-